

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (aštuntoji kolegija) SPRENDIMAS

2021 m. vasario 25 d.*

„Valstybės įsipareigojimų neįvykdymas – SESV 258 straipsnis – Direktyva (ES) 2016/680 – Asmens duomenų tvarkymas – Nusikalstamų veikų prevencija, atskleidimas, tyrimas ir baudžiamasis persekiojimas – Neperkėlimas ir nepranešimas apie perkėlimo priemones – SESV 260 straipsnio 3 dalis – Prašymas priteisti vienkartinę sumą ir periodinę baudą“

Byloje C-658/19

dėl 2019 m. rugsėjo 4 d. pagal SESV 258 ir 260 straipsnio 3 dalį pareikšto ieškinio dėl įsipareigojimų neįvykdymo

Europos Komisija, atstovaujama D. Nardi, G. von Rintelen ir S. Pardo Quintillán,

ieškovė,

prieš

Ispanijos Karalystę, atstovaujamą L. Aguilera Ruiz,

atsakovę,

palaikomą

Lenkijos Respublikos, atstovaujamos B. Majczyna,

įstojusios į bylą šalies,

TEISINGUMO TEISMAS (aštuntoji kolegija),

kuri sudaro kolegijos pirmininkas N. Wahl, teisėjai F. Biltgen (pranešėjas) ir L. S. Rossi,

generalinis advokatas G. Pitruzzella,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinio advokato nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

priima šį

* Proceso kalba: ispanų.

Sprendimą

1 Ieškiniu Europos Komisija Teisingumo Teismo prašo:

- konstatuoti, kad, iki 2018 m. gegužės 6 d. nepriėmusi įstatymų ir kitų teisės aktų, būtinų 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvai (ES) 2016/680 dėl fizinių asmenų apsaugos kompetentingoms institucijoms tvarkant asmens duomenis nusikalstamų veikų prevencijos, tyrimo, atskleidimo ar baudžiamojo persekiojimo už jas arba bausmių vykdymo tikslais ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo, ir kuria panaikinamas Tarybos pamatinis sprendimas 2008/977/TVR (OL L 119, 2016, p. 89) įgyvendinti, ar bet kuriuo atveju nepranešusi apie šias nuostatas Komisijai, Ispanijos Karalystė neįvykdė įsipareigojimų pagal Direktyvos 2016/680 63 straipsnio 1 dalį,
- remiantis SESV 260 straipsnio 3 dalimi, už pareigos pranešti apie šios direktyvos perkėlimo priemones neįvykdymą skirti šiai valstybei narei 89 548,20 EUR periodinę baudą už kiekvieną dieną, mokamą periodiškai nuo šio sprendimo paskelbimo datos,
- remiantis SESV 260 straipsnio 3 dalimi, skirti minėtai valstybei narei vienkartinę baudą, kurios dydis skaičiuojamas 21 321,00 eurų sumą už vieną dieną dauginant iš dienų sumos, skaičiuojamos nuo kitos dienos, kai pasibaigė šioje direktyvoje nustatytas jos perkėlimo terminas, iki pažeidimo ištaisymo dienos arba, jei pažeidimas nebūtų ištaisytas, iki šio sprendimo paskelbimo, jeigu gautas dydis viršytų minimalią vienkartinę 5 290 000 eurų sumą, ir
- priteisti iš Ispanijos Karalystės bylinėjimosi išlaidas.

Teisinis pagrindas

2 Direktyvos 2016/680 1 straipsnyje nurodyta:

„1. Šioje direktyvoje nustatytos taisyklės, susijusios su fizinių asmenų apsauga kompetentingoms institucijoms tvarkant asmens duomenis nusikalstamų veikų prevencijos, tyrimo, atskleidimo ar baudžiamojo persekiojimo už jas arba bausmių vykdymo, be kita ko, apsaugos nuo grėsmių visuomenės saugumui ir jų prevencijos, tikslais.

2. Remdamosi šia direktyva, valstybės narės:

- a) saugo fizinių asmenų pagrindines teises ir laisves, visų pirma jų teisę į asmens duomenų apsaugą, ir
- b) užtikrina, kad kompetentingų institucijų keitimasis asmens duomenimis Sąjungoje, kai tokio keitimosi reikalaujama pagal Sąjungos arba valstybės narės teisę, nebūtų ribojamas ar draudžiamas dėl su fizinių asmenų apsauga tvarkant asmens duomenis susijusių priežasčių.

3. Šia direktyva valstybėms narėms netrukdoma taikyti griežtesnes apsaugos priemones nei tos, kurios numatytos šioje direktyvoje, siekiant užtikrinti duomenų subjektų teisių ir laisvių apsaugą kompetentingoms institucijoms tvarkant asmens duomenis.“

3 Direktyvos 2016/680 63 straipsnio 1 dalyje numatyta:

„1. Valstybės narės ne vėliau kaip 2018 m. gegužės 6 d. priima ir paskelbia įstatymus ir kitus teisės aktus, būtinus, kad būtų laikomasi šios direktyvos. Jos nedelsdamos pateikia Komisijai tų teisės aktų nuostatų tekstą. Tas nuostatas jos taiko nuo 2018 m. gegužės 6 d.

Valstybės narės, priimdamos tas nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

2. Nukrypstant nuo 1 dalies, valstybė narė gali nustatyti, kad išimtiniais atvejais, jeigu reikia neproporcingai didelių pastangų, iki 2016 m. gegužės 6 d. sukurtos automatizuotos duomenų tvarkymo sistemos turi būti suderintos su 25 straipsnio 1 dalies reikalavimais ne vėliau kaip 2023 m. gegužės 6 d.

3. Nukrypstant nuo šio straipsnio 1 ir 2 dalių, valstybė narė išimtinėmis aplinkybėmis gali automatizuotą duomenų tvarkymo sistemą, kaip nurodyta šio straipsnio 2 dalyje, suderinti su 25 straipsnio 1 dalimi per nustatytą laikotarpį pasibaigus šio straipsnio 2 dalyje nurodytam laikotarpiui, jeigu priešingu atveju būtų sukelta didelių sunkumų norint eksploatuoti tą konkrečią automatizuotą duomenų tvarkymo sistemą. Atitinkama valstybė narė praneša Komisijai tų didelių sunkumų priežastis ir nustatyto laikotarpio, per kurį ji tą konkrečią automatizuotą duomenų tvarkymo sistemą turi suderinti su 25 straipsnio 1 dalimi, pagrindimą. Nustatytas laikotarpis jokia būdu negali [būti] ilgesnis nei 2026 m. gegužės 6 d.

4. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus.“

Ikiteisminė procedūra ir procesas Teisingumo Teisme

- 4 Kadangi pasibaigus Direktyvos 2016/680 63 straipsnyje numatytam perkėlimo terminui, t. y. 2018 m. gegužės 6 d., Komisija iš Ispanijos Karalystės nebuvo gavusi informacijos apie įstatymus ir kitus teisės aktus, būtinus, kad būtų laikomasi šios direktyvos, ji 2018 m. liepos 20 d. išsiuntė šiai valstybei narei oficialų pranešimą.
- 5 2018 m. rugsėjo 26 d. Ispanijos Karalystės pateiktame atsakyme nurodyta, kad tą dieną perkėlimo į nacionalinę teisę priemonių dar nebuvo imtasi. Todėl 2019 m. sausio 25 d. Komisija pateikė šiai valstybei narei pagrįstą nuomonę, ragindama per du mėnesius nuo jos gavimo imtis visų būtinų priemonių, kad būtų įgyvendinti Direktyvoje 2016/680 įtvirtinti reikalavimai.
- 6 2019 m. kovo 27 d. atsakyme į pagrįstą nuomonę Ispanijos Karalystė nurodė, kad vyksta Direktyvos 2016/680 perkėlimo priemonių priėmimo administracinė procedūra ir kad ji turi baigtis 2019 m. liepos mėn. pabaigoje. Ji patikslino, kad parlamento procedūra turėjo baigtis 2020 m. kovo mėn. pabaigoje. Be to, ši valstybė narė nurodė, kad perkėlimo į nacionalinę teisę delsimą iš esmės lėmė ypatingos politinės aplinkybės ir būtinybė šią direktyvą perkelti į pagrindinį įstatymą.
- 7 Manydama, kad Ispanijos Karalystė nepriėmė nacionalinių Direktyvos 2016/680 perkėlimo priemonių ir nepranešė apie šias priemones, 2019 m. rugsėjo 4 d. Komisija pareiškė šį ieškinį.
- 8 2019 m. gruodžio 10 d. Teisingumo Teismo pirmininko sprendimu Lenkijos Respublikai leista įstoti į bylą palaikyti Ispanijos Karalystės reikalavimų.

Dėl ieškinio

Dėl įsipareigojimų neįvykdymo pagal SESV 258 straipsnį

Šalių argumentai

- 9 Komisijos teigimu, vėliausiai iki 2018 m. gegužės 6 d. nepriėmusi visų įstatymų ir kitų teisės aktų, būtinų, kad būtų laikomasi Direktyvos 2016/680, arba bet kuriuo atveju apie šias nuostatas nepranešusi Komisijai, Ispanijos Karalystė neįvykdė įsipareigojimų pagal šios direktyvos 63 straipsnį.
- 10 Komisija taip pat teigia, kad nepriėmusi aiškaus perkėlimo į nacionalinę teisę akto ši valstybė narė neįvykdė įsipareigojimų, nes pagal Teisingumo Teismo jurisprudenciją, kai direktyvoje, kaip antai Direktyvos 2016/680 63 straipsnyje, aiškiai numatyta, kad ją perkeliančiose nuostatose turi būti daroma nuoroda į direktyvą arba tokia nuoroda turi būti daroma jas oficialiai skelbiant, bet kuriuo atveju būtina priimti aiškų perkėlimo aktą.
- 11 Be to, Teisingumo Teismas 2019 m. liepos 8 d. Sprendime *Komisija / Belgija (SESV 260 straipsnio 3 dalis – Spartieji elektroninių ryšių tinklai)* (C-543/17, EU:C:2019:573) nusprendė, kad valstybės narės privalo pateikti Komisijai aiškia ir konkrečią informaciją ir nedviprasmiškai nurodyti įstatymus ir kitus teisės aktus, kuriais jos, kaip pačios mano, įvykdė įvairius direktyvoje nustatytus įpareigojimus.
- 12 Šioje byloje Komisija mano, kad Ispanijos Karalystė neįvykdė nė vieno iš šių įsipareigojimų.
- 13 Ispanijos Karalystė neginčija, kad neįvykdė įsipareigojimų priimti ir pranešti apie Direktyvos 2016/680 perkėlimo priemones.
- 14 Vis dėlto ši valstybė narė nurodo, kad vyriausybės ir nacionalinio parlamento vykdoma reikiamų perkėlimo priemonių priėmimo veikla užtruko dėl labai ypatingų aplinkybių; kai tik priemonės bus priimtos, apie jas Komisijai bus pranešta pagal Direktyvos 2016/680 63 straipsnį. Pripažindama, kad pagal Teisingumo Teismo jurisprudenciją su institucijomis susijusios bylos aplinkybėmis neleidžiama pateisinti įsipareigojimų neįvykdymo, kuriuo kaltinama, Ispanijos Karalystė tvirtina, kad šios aplinkybės yra ypač svarbios vertinant Komisijos siūlomų sankcijų proporcingumą.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 15 Pagal Teisingumo Teismo suformuotą jurisprudenciją įsipareigojimų neįvykdymas turi būti vertinamas atsižvelgiant į valstybės narės padėtį pasibaigus pagrįstoje nuomonėje nustatytam terminui, ir Teisingumo Teismas negali atsižvelgti į vėliau įvykusius pokyčius (2019 m. liepos 8 d. Sprendimo *Komisija / Belgija (SESV 260 straipsnio 3 dalis – Spartieji elektroninių ryšių tinklai)*, C-543/17, EU:C:2019:573, 23 punktas; 2020 m. liepos 16 d. Sprendimo *Komisija / Rumunija (Kova su pinigų plovimu)*, C-549/18, EU:C:2020:563, 19 punktas ir 2020 m. liepos 16 d. Sprendimo *Komisija / Airija (Kova su pinigų plovimu)*, C-550/18, EU:C:2020:564, 30 punktas).
- 16 Be to, Teisingumo Teismas yra ne kartą nusprendęs, kad jei direktyvoje aiškiai numatyta valstybių narių pareiga užtikrinti, kad jos perkėlimo priemonėse būtų nuoroda į šią direktyvą arba tokia nuoroda būtų daroma jas oficialiai skelbiant, bet kuriuo atveju būtina, kad valstybės narės priimtų aiškų aptariamą direktyvos perkėlimo aktą (2020 m. liepos 16 d. Sprendimo *Komisija / Rumunija (Kova su pinigų plovimu)*, C-549/18, EU:C:2020:563, 20 punktas ir 2020 m. liepos 16 d. Sprendimo *Komisija / Airija (Kova su pinigų plovimu)*, C-550/18, EU:C:2020:564, 31 punktas).

- 17 Nagrinėjamu atveju Komisija Ispanijos Karalystei pateikė pagrįstą nuomonę 2019 m. sausio 25 d., taigi dviejų mėnesių terminas, per kurį ji turėjo įvykdyti išpareigojimus, baigėsi 2019 m. kovo 25 d. Vadinas, nurodyto išpareigojimų neįvykdymo buvimą ar nebuvimą reikia vertinti atsižvelgiant į tą dieną galiojusius nacionalinės teisės aktus (2020 m. liepos 16 d. Sprendimo *Komisija / Rumunija (Kova su pinigų plovimu)*, C-549/18, EU:C:2020:563, 21 punktą ir 2020 m. liepos 16 d. Sprendimo *Komisija / Airija (Kova su pinigų plovimu)*, C-550/18, EU:C:2020:564, 32 punktą).
- 18 Šiuo klausimu, kaip matyti tiek iš Ispanijos Karalystės atsakymo į oficialų pranešimą, tiek iš šios valstybės narės šioje byloje pateikto atsiliepimo į ieškinį, neginčijama, kad pasibaigus pagrįstoje nuomonėje nustatytam terminui, t. y. 2019 m. kovo 25 d., Ispanijos Karalystė nebuvo priėmusi priemonių, būtinų Direktyvos 2016/680 perkėlimui užtikrinti, taigi ir nepranešė apie šias priemones Komisijai.
- 19 Dėl Ispanijos Karalystės pateiktų argumentų, kuriais siekiama pateisinti nagrinėjamo perkėlimo termino nesilaikymą ir kurie iš esmės grindžiami tuo, kad tuo bylai reikšmingu laikotarpiu veikė laikinai paskirta Ispanijos vyriausybė, pakanka priminti, kad, remiantis suformuota Teisingumo Teismo jurisprudencija, valstybė narė negali remtis savo vidaus teisės nuostatomis, praktika ar padėtimi, kad pateisintų iš Sąjungos teisės kylančių pareigų neįvykdymą, kaip antai direktyvos neperkėlimą per nustatytą terminą (2018 m. spalio 4 d. Sprendimo *Komisija / Ispanija*, C-599/17, nepaskelbto Rink., EU:C:2018:813, 23 punktą).
- 20 Darytina išvada, kad pasibaigus pagrįstoje nuomonėje nustatytam terminui Ispanijos Karalystė nebuvo nei priėmusi priemonių, būtinų Direktyvos 2016/680 perkėlimui užtikrinti, nei apie šias priemones pranešusi Komisijai.
- 21 Todėl reikia konstatuoti, kad, pasibaigus pagrįstoje nuomonėje nustatytam terminui nepriėmusi įstatymų ir kitų teisės aktų, būtinų Direktyvai 2016/680 įgyvendinti, taigi ir nepranešusi apie šias nuostatas Komisijai, Ispanijos Karalystė neįvykdė išpareigojimų pagal šios direktyvos 63 straipsnį.

Dėl išpareigojimų neįvykdymo pagal SESV 260 straipsnio 3 dalį

Dėl SESV 260 straipsnio 3 dalies taikymo

– Šalių argumentai

- 22 Komisija primena, kad Teisingumo Teismas 2019 m. liepos 8 d. Sprendimo *Komisija / Belgija (SESV 260 straipsnio 3 dalis – Spartieji elektroninių ryšių tinklai)* (C-543/17, EU:C:2019:573) 53–59 punktuose nusprendė, kad SESV 260 straipsnio 3 dalis apima tiek situaciją, kai valstybė narė nepranešė apie jokią perkėlimo priemonę, tiek situaciją, kai ji pranešė apie dalį iš šių priemonių. Tokia situacija gali susiklostyti, kai perkėlimo priemonės, apie kurias pranešta Komisijai, neapima visos valstybės narės teritorijos arba kai pranešimas turi trūkumų dėl direktyvos dalies perkėlimo į nacionalinę teisę priemonių.
- 23 Ši institucija, be kita ko, pabrėžia, jog savo komunikate „ES teisė. Geresnis taikymas – geresni rezultatai“ (OL C 18, 2017, p. 10, toliau – 2017 m. komunikatas) ji priminė, kad didelę svarbą teikia tam, kad direktyvos laiku būtų perkeltos į nacionalinę teisę. Konstatavusi, kad valstybės narės ir toliau nesilaiko perkėlimo į nacionalinę teisę terminų, Komisija paskelbė, kad ji patikslins praktiką, taikomą bylose pagal SESV 260 straipsnio 3 dalį, ir visada prašys Teisingumo Teismo skirti vienkartinę sumą ir periodinę baudą. Komisija taip pat patikslino, kad, pagal savo praktiką nustatydamas vienkartinės sumos dydį, ji atsižvelgia į tai, koku mastu direktyva perkelta į nacionalinę teisę, kad nustatytų neperkėlimo į nacionalinę teisę rimtumą.

- 24 Nagrinėjamu atveju konkrečiai siekiama nubausti ne tik už tai, kad Ispanijos Karalystė nepranešė Komisijai apie visas teisės nuostatas, būtinas, kad Direktyva 2016/680 būtų perkelta į nacionalinę teisę, bet ir už tai, kad jų nepriėmė ir nepaskelbė.
- 25 Ispanijos Karalystė mano, kad nors su nacionalinėmis institucijomis susijusios aplinkybės neleidžia pateisinti įsipareigojimų neįvykdymo, kuriuo ji kaltinama, į jas turi būti atsižvelgta vertinant šioje byloje Komisijos pasiūlytų sankcijų proporcingumą, nes oficialiame pranešime nustatytas dviejų mėnesių atsakymo terminas baigėsi likus mažiau nei mėnesiui iki nacionalinio parlamento paleidimo ir rinkimų proceso pradžios.
- 26 Ispanijos Karalystė tvirtina, kad, atsižvelgiant į vyriausybės padėtį tuo metu, kai vyriausybė administravo tik einamuosius reikalus laukdama, kol bus suformuota naujos sudėties vyriausybė, ir Ispanijos parlamentinės sistemos požymius, ieškinio dėl įsipareigojimų neįvykdymo pareiškimas kartu su prašymu skirti vienkartinę sumą ir periodinę baudą pagal SESV 260 straipsnio 3 dalį yra rimtas precedentas, galintis daryti poveikį valstybių narių teisėms. Grįsdama savo argumentus ji remiasi ESS 4 ir 5 straipsniais, ypač ESS 4 straipsnio 2 dalimi, kurioje numatyta pareiga gerbti valstybių narių nacionalinį savitumą. Tokiomis išimtinėmis aplinkybėmis, kaip nagrinėjamos šioje byloje, Ispanijos Karalystė mano, kad būtina suderinti, viena vertus, ESS 4 straipsnio 2 dalies ir proporcingumo principo reikalavimus ir, kita vertus, Komisijos turimą diskreciją pareikšti ieškinį pagal SESV 260 straipsnio 3 dalį. Jei tai nebūtų suderinta, SESV 260 straipsnio 3 dalies taikymas galėtų tapti instrumentu, kuris apsunkina demokratinį procesą valstybėse narėse ir daro poveikį jų konstituciniam veikimui.
- 27 Lenkijos Respublika tvirtina, kad pareikšdama šį ieškinį Komisija nesilaikė SESV 260 straipsnio 3 dalyje nustatytų sąlygų, nes neįrodė, pirma, konkrečiai ir individualiai to, kad prašymas skirti piniginę baudą buvo pagrįstas, ir, antra, būtinybės skirti Ispanijos Karalystei tiek periodinę baudą, tiek vienkartinę sumą.

– *Teisingumo Teismo vertinimas*

- 28 Primintina, kad SESV 260 straipsnio 3 dalies pirmoje pastraipoje numatyta, jog jeigu pagal SESV 258 straipsnį Komisija kreipiasi į Teisingumo Teismą, remdamasi tuo, kad atitinkama valstybė narė neįvykdė įsipareigojimo pranešti apie pagal teisėkūros procedūrą priimtą direktyvą į nacionalinę teisę perkeliančias nuostatas, ji gali, jei mano esant tai reikalinga, nurodyti vienkartinės sumos arba periodinės baudos, mokėtinų atitinkamos valstybės narės, dydį, kurį pagal aplinkybes laiko tinkamu. SESV 260 straipsnio 3 dalies antroje pastraipoje nurodyta, kad jei Teisingumo Teismas nustato pažeidimą, jis gali paskirti atitinkamai valstybei narei sumokėti vienkartinę sumą arba periodinę baudą, neviršijančią Komisijos nurodyto dydžio, o mokėjimo pareiga įsigalioja Teisingumo Teismo sprendime nustatytą dieną.
- 29 Dėl SESV 260 straipsnio 3 dalies taikymo srities Teisingumo Teismas yra nusprendęs, kad reikia laikytis tokio šios nuostatos aiškinimo, kuris, pirma, leistų ir garantuoti Komisijos prerogatyvas, siekiant užtikrinti veiksmingą Sąjungos teisės taikymą, ir apsaugoti valstybių narių teisę į gynybą ir jų procesinę padėtį, kai kartu taikomi SESV 258 straipsnis ir SESV 260 straipsnio 2 dalis, ir, antra, Teisingumo Teismui vykdyti savo teismines funkcijas, t. y. per vieną ir tą patį procesą vertinti, ar atitinkama valstybė narė įvykdė įsipareigojimus pranešti apie aptariamą direktyvą perkėlimo priemones, taip pat prireikus įvertinti konstatuoto įsipareigojimų neįvykdymo sunkumą ir skirti piniginę sankciją, kurią jis mano esant labiausiai tinkamą nagrinėjamo atvejo aplinkybėmis (2019 m. liepos 8 d. Sprendimo *Komisija / Belgija (SESV 260 straipsnio 3 dalis – Spartieji elektroninių ryšių tinklai)*, C-543/17, EU:C:2019:573, 58 punktas; 2020 m. liepos 16 d. Sprendimo *Komisija / Rumunija (Kova su pinigų plovimu)*, C-549/18, EU:C:2020:563, 45 punktas ir 2020 m. liepos 16 d. Sprendimo *Komisija / Airija (Kova su pinigų plovimu)*, C-550/18, EU:C:2020:564, 55 punktas)).

- 30 Atsižvelgdamas į tai Teisingumo Teismas SESV 260 straipsnio 3 dalyje esančią frazę „pareig[a] pranešti apie <...> į nacionalinę teisę perkeliančias nuostatas“ aiškino taip, kad ji reiškia valstybių narių pareigą pateikti pakankamai aiškia ir konkrečia informacija apie direktyvos perkėlimo į nacionalinę teisę priemones. Kad įvykdytų teisinio saugumo pareigą ir užtikrintų visų šios direktyvos nuostatų perkėlimą į nacionalinę teisę visoje atitinkamoje teritorijoje, valstybės narės privalo nurodyti kiekvieną direktyvos nuostatą perkeliančias nacionalinės teisės nuostatas. Kai toks pranešimas pateiktas (prireikus prie jo gali būti pridėta atitikties lentelė), Komisija, prašydama skirti atitinkamai valstybei narei SESV 260 straipsnio 3 dalyje numatytą piniginę sankciją, turi įrodyti, kad tam tikros perkėlimo priemonės akivaizdžiai nepatvirtintos arba neapima visos tos valstybės narės teritorijos, atsižvelgiant į aplinkybę, kad vykstant pagal šią nuostatą pradėtam teismo procesui Teisingumo Teismas neprivalo nagrinėti, ar nacionalinės priemonės, apie kurias pranešta Komisijai, užtikrina tinkamą tos direktyvos perkėlimą (2019 m. liepos 8 d. Sprendimo *Komisija / Belgija (SESV 260 straipsnio 3 dalis – Spartieji elektroninių ryšių tinklai)*, C-543/17, EU:C:2019:573, 59 punktas; 2020 m. liepos 16 d. Sprendimo *Komisija / Rumunija (Kova su pinigų plovimu)*, C-549/18, EU:C:2020:563, 46 punktas ir 2020 m. liepos 16 d. Sprendimo *Komisija / Airija (Kova su pinigų plovimu)*, C-550/18, EU:C:2020:564, 56 punktas).
- 31 Kadangi, kaip matyti iš šio sprendimo 20 ir 21 punktų, nustatyta, kad pasibaigus pagrįstoje nuomonėje nustatytam terminui Ispanijos Karalystė nepranešė Komisijai apie jokiais Direktyvos 2016/680 perkėlimo priemones, kaip tai suprantama pagal SESV 260 straipsnio 3 dalį, taip konstatuotas išpareigojimų neįvykdymas patenka į šios nuostatos taikymo sritį.
- 32 Dėl to, ar, kaip teigia Lenkijos Respublika, Komisija turi kiekvienu konkrečiu atveju motyvuoti savo sprendimą prašyti skirti piniginę sankciją pagal SESV 260 straipsnio 3 dalį, ar ši institucija gali tai padaryti, nenurodydama motyvų visais atvejais, kurie patenka į šios nuostatos taikymo sritį, reikia priminti, kad Komisija, kaip Sutarčių sergėtoja pagal ESS 17 straipsnio 1 dalies antrą sakinį, turi diskreciją priimti tokį sprendimą (2021 m. sausio 13 d. Sprendimo *Komisija / Slovėnija (FPRD II)*, C-628/18, EU:C:2021:1, 47 punktas). Pagal suformuotą jurisprudenciją 260 straipsnio 3 dalies taikymo sąlygos neturėtų būti griežtesnės nei tos, kurios taikomos įgyvendinant SESV 258 straipsnį (šiuo klausimu žr. 2020 m. liepos 16 d. Sprendimo *Komisija / Rumunija (Kova su pinigų plovimu)*, C-549/18, EU:C:2020:563, 49 punktą ir 2020 m. liepos 16 d. Sprendimo *Komisija / Airija (Kova su pinigų plovimu)*, C-550/18, EU:C:2020:564, 59 punktą). Be to, pagal SESV 260 straipsnio 3 dalį tik Teisingumo Teismas turi jurisdikciją skirti piniginę sankciją valstybei narei. Kai Teisingumo Teismas priima tokį sprendimą po rungimosi principu grindžiamo ginčo, jis turi jį motyvuoti. Todėl tai, kad Komisija nemotyvavo savo sprendimo prašyti Teisingumo Teismo taikyti SESV 260 straipsnio 3 dalį, neturi įtakos atitinkamos valstybės narės procesinėms garantijoms (2020 m. liepos 16 d. Sprendimo *Komisija / Rumunija (Kova su pinigų plovimu)*, C-549/18, EU:C:2020:563, 50 punktas ir 2020 m. liepos 16 d. Sprendimo *Komisija / Airija (Kova su pinigų plovimu)*, C-550/18, EU:C:2020:564, 60 punktas).
- 33 Svarbu pridurti, jog tai, kad Komisija neturi kiekvienu konkrečiu atveju motyvuoti savo sprendimo prašyti skirti piniginę sankciją pagal SESV 260 straipsnio 3 dalį, neatleidžia šios institucijos nuo pareigos motyvuoti prašomos piniginės sankcijos pobūdį ir dydį, šiuo klausimu atsižvelgiant į Komisijos priimtas gaires, pavyzdžiui, esančias jos komunikatuose, kurios, nors ir neįpareigoja Teisingumo Teismo, bet prisideda prie Komisijos veiksmų skaidrumo, nuspėjamumo ir teisinio saugumo užtikrinimo (2020 m. liepos 16 d. Sprendimo *Komisija / Rumunija (Kova su pinigų plovimu)*, C-549/18, EU:C:2020:563, 51 punktas ir 2020 m. liepos 16 d. Sprendimo *Komisija / Airija (Kova su pinigų plovimu)*, C-550/18, EU:C:2020:564, 61 punktas).
- 34 Šis reikalavimas motyvuoti prašomos skirti piniginės sankcijos pobūdį ir dydį yra ypač svarbus dėl to, kad, priešingai, nei numatyta SESV 260 straipsnio 2 dalyje, šio straipsnio 3 dalyje įtvirtinta, kad per procedūrą, pradėtą pagal šią nuostatą, Teisingumo Teismas turi tik ribotą diskreciją, nes tuo atveju, kai Teisingumo Teismas konstatuoja išpareigojimų neįvykdymą, Komisijos pasiūlymai įpareigoja Teisingumo Teismą dėl piniginės sankcijos, kurią jis gali skirti, pobūdžio ir maksimalaus dydžio

(2020 m. liepos 16 d. Sprendimo *Komisija / Rumunija (Kova su pinigų plovimu)*, C-549/18, EU:C:2020:563, 52 punktą ir 2020 m. liepos 16 d. Sprendimo *Komisija / Airija (Kova su pinigų plovimu)*, C-550/18, EU:C:2020:564, 62 punktą).

- 35 Iš SESV 260 straipsnio 3 dalies matyti, kad Komisija turi nurodyti atitinkamos valstybės narės „mokėtin[os] vienkartinės sumos arba periodinės baudos dydį“, bet Teisingumo Teismas gali skirti tik piniginę sankciją, „neviršijančią Komisijos nurodyto dydžio“. Taip ESV sutarties rengėjai nustatė tiesioginį ryšį tarp Komisijos reikalaujamos baudos ir baudos, kurią Teisingumo Teismas gali skirti pagal šią nuostatą (2020 m. liepos 16 d. Sprendimo *Komisija / Rumunija (Kova su pinigų plovimu)*, C-549/18, EU:C:2020:563, 53 punktą ir 2020 m. liepos 16 d. Sprendimo *Komisija / Airija (Kova su pinigų plovimu)*, C-550/18, EU:C:2020:564, 63 punktą).
- 36 Dėl Ispanijos Karalystės argumento, kad šiuo atveju ikiteisminė procedūra buvo pradėta oficialiu pranešimu, į kurį atsakymo terminas baigėsi likus mažiau nei mėnesiui iki nacionalinio parlamento paleidimo ir rinkimų proceso pradžios, reikia pažymėti, kad, pirma, oficialus pranešimas buvo išsiųstas pasibaigus Direktyvoje 2016/680 nustatytam perkėlimo terminui ir kad valstybės narės turi užtikrinti, kad ši direktyva būtų įgyvendinta, nelaukdamos Komisijos oficialaus pranešimo. Iš tiesų, remiantis Teisingumo Teismo suformuota jurisprudencija, pagal SESV 258 straipsnio pirmą pastraipą prieš išsiųsdama oficialų pranešimą Komisija turi būti iš anksto nustačiusi, jog atitinkama valstybė narė neįvykdė jai tenkančio įsipareigojimo (2019 m. gruodžio 5 d. Sprendimo *Komisija / Ispanija (Atliekų tvarkymo planas)*, C-642/18, EU:C:2019:1051, 17 punktą ir ten nurodyta jurisprudencija).
- 37 Antra, bet kuriuo atveju argumentai, kuriais remdamasi Komisija pareiškė Ispanijos Karalystei ieškinį dėl įsipareigojimų neįvykdymo, ir tai padarė savo pasirinktą dieną, negali pakenkti SESV 260 straipsnio 3 dalies taikymui ar pagal šią nuostatą pareikšto ieškinio priimtinumui (2020 m. liepos 16 d. Sprendimo *Komisija / Rumunija (Kova su pinigų plovimu)*, C-549/18, EU:C:2020:563, 55 punktą ir 2020 m. liepos 16 d. Sprendimo *Komisija / Airija (Kova su pinigų plovimu)*, C-550/18, EU:C:2020:564, 65 punktą).
- 38 Todėl reikia konstatuoti, kad SESV 260 straipsnio 3 dalis taikoma esant tokiai situacijai, kaip nagrinėjama šioje byloje.

Dėl vienkartinės sumos skyrimo

– Šalių argumentai

- 39 Dėl skirtinų piniginių sankcijų dydžio Komisija, remdamasi 2011 m. sausio 15 d. paskelbto komunikato „Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 260 straipsnio 3 dalies įgyvendinimas“ (OL C 12, 2011, p. 1) 23 punkte išdėstyta pozicija, mano: kadangi pareigos pranešti apie direktyvos perkėlimo į nacionalinę teisę priemonės neįvykdymas nėra mažiau sunkus nei pažeidimas, už kurį gali būti skiriamos baudos pagal SESV 260 straipsnio 2 dalį, SESV 260 straipsnio 3 dalyje numatytų baudų apskaičiavimo tvarka turi būti tokia pati kaip ir taikant šio straipsnio 2 dalyje nustatytą procedūrą.
- 40 Nagrinėjamu atveju Komisija, atsižvelgusi į, pirma, Sąjungos teisės nuostatų, kurios buvo pažeistos, svarbą, o asmens duomenų apsauga – tai pagrindinė teisė, kaip matyti iš Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 8 straipsnio ir SESV 16 straipsnio, antra, tai, kad yra konkrečių asmens duomenų apsaugos aktų, t. y. 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/679 dėl fizinių asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ir kuriuo panaikinama Direktyva 95/46/EB (Bendrasis duomenų apsaugos reglamentas) (OL L 119, 2016, p. 1), Direktyva 2016/680, taip pat 2008 m. lapkričio 27 d. Tarybos pagrindų sprendimas 2008/977/TVR dėl asmens duomenų, tvarkomų vykdančios policijos ir teisminį bendradarbiavimą baudžiamosiose bylose, apsaugos (OL L 350, 2008, p. 60), taikomi per juos įgyvendinančius nacionalinės teisės aktus, ir, trečia, tai, kad Ispanijos Karalystė nesiėmė jokių Direktyvos 2016/680 perkėlimo į nacionalinę teisę priemonių, siūlo taikyti pažeidimo sunkumo

koeficientą 10 (skalė nuo 1 iki 20). Dėl pažeidimo trukmės ji mano, kad koeficientas 1,4 (skalė nuo 1 iki 3) yra tinkamas. Šiems dauginimo balams taikydama Ispanijos Karalystei nustatytą dauginimo koeficientą „n“, t. y. 2,06, ir fiksuotą 3 105 EUR sumą, Komisija prašo skirti 89 548,20 EUR (3 105x10x1,4x2,06) dydžio periodinę baudą už kiekvieną dieną, kurią vėluojama perkelti Direktyvą 2016/680.

- 41 Ši institucija, be kita ko, prašo skirti vienkartinę sumą, kurios dydis apskaičiuojamas pagal jos 2005 m. gruodžio 13 d. komunikate „EB 228 straipsnio įgyvendinimas“ (SEC(2005) 1658), atnaujintame 2017 m. gruodžio 13 d. komunikatu „Duomenų, naudojamų apskaičiuojant vienkartinės sumas ir periodines baudas, kurias Komisija siūlo taikyti Teisingumo Teismui vykdant pažeidimo tyrimo procedūras, atnaujinimas“ (C(2017) 8720) (toliau – 2005 m. komunikatas) ir 2019 m. vasario 25 d. komunikatu „Vienkartinių sumų ir už kiekvieną dieną mokamų periodinių baudų, kurias Komisija siūlo taikyti Europos Sąjungos Teisingumo Teismo bylose dėl pažeidimų, apskaičiavimo metodo pakeitimas“ (OL C 70, 2019, p. 1, toliau – 2019 m. komunikatas). Kaip matyti iš pastarojo komunikato II priedo, Ispanijos Karalystei nustatyta 5 290 000 EUR minimali vienkartinė suma. Su sąlyga, kad ši suma šiuo atveju bus viršyta, Komisija siūlo nustatyti sumą už kiekvieną dieną, kuria remiantis apskaičiuojamas standartinis tarifas, dauginant vienodą bazinį tarifą iš pažeidimo sunkumo koeficiento ir dauginamojo „n“. Taigi nagrinėjamu atveju dienos suma yra $1\,035 \times 10 \times 2,06 = 21\,321$ EUR per dieną.
- 42 Šiomis aplinkybėmis Komisija siūlo Teisingumo Teismui skirti Ispanijos Karalystei vienkartinę sumą, apskaičiuotą remiantis 21 321 EUR suma už dieną, padauginta iš dienų, praėjusių nuo 2018 m. gegužės 7 d., t. y. kitos dienos po Direktyvoje 2016/680 numatyto perkėlimo termino pabaigos, skaičiaus ir pažeidimo ištaisymo dienos arba, jei jis nebūtų ištaisytas, pagal SESV 260 straipsnio 3 dalį priimto sprendimo paskelbimo dienos.
- 43 Ispanijos Karalystė mano, kad tai, jog Komisija prašo skirti finansines sankcijas, yra neproporcinga atsižvelgiant į šios bylos aplinkybes, susijusias su institucijomis.
- 44 Kaip Teisingumo Teismas nusprendė, be kita ko, 2013 m. gegužės 30 d. Sprendime *Komisija / Švedija* (C-270/11, EU:C:2013:339) ir 2012 m. gruodžio 19 d. Sprendime *Komisija / Airija* (C-279/11, nepaskelbtas Rink., EU:C:2012:834), reikia konstatuoti, kad ypatingos šios bylos aplinkybės yra lengvinančios aplinkybės, todėl reikia sumažinti Komisijos pasiūlytas sankcijas. Be kita ko, Komisijos pasiūlymai dėl piniginių sankcijų negali įpareigoti Teisingumo Teismo ir laikytini tik naudingomis gairėmis. Be to, įvairiuose Komisijos komunikatuose pateiktos gairės neįpareigoja Teisingumo Teismo, bet prisideda prie Komisijos veiksmų skaidrumo, nuspėjamumo ir teisinio saugumo užtikrinimo, kai ši institucija teikia pasiūlymus Teisingumo Teismui.
- 45 Ispanijos Karalystės teigimu, vykstant SESV 260 straipsnio 3 dalimi grindžiamam procesui Teisingumo Teismas turėtų turėti laisvę nustatyti tokią periodinę baudą, kuri, jo manymu, yra tinkama paskatinti atitinkamą valstybę narę nutraukti įsipareigojimų nevykdymą. Naudodamasis savo diskrecija šioje srityje Teisingumo Teismas turi nustatyti tokį periodinės baudos dydį, kad ši bauda, pirma, atitiktų aplinkybes ir, antra, būtų proporcinga nustatytam įsipareigojimų neįvykdymui ir atitinkamos valstybės narės mokumui.
- 46 Nagrinėjamu atveju, pirma, siekiant laikytis ESS 4 straipsnio 2 dalies, būtų neproporcinga įpareigoti Ispanijos Karalystę mokėti periodinę baudą už kiekvieną dieną, kai vyriausybė neturėjo daugumos parlamento žemuosiuose rūmuose ir tvarkė tik einamuosius reikalus. Jei vis dėlto būtų nustatyta tokia periodinė bauda, siekiant užtikrinti jos proporcingumą ir pagrįstumą, jos dydį reikėtų apskaičiuoti už laikotarpį nuo vyriausybės, turinčios visus savo įgaliojimus, suformavimo dienos iki teismo sprendimo visiško įvykdymo dienos.
- 47 Antra, reikia atsižvelgti į tai, kad terminas atsakyti į oficialų pranešimą baigėsi likus mėnesiui iki parlamento paleidimo, taigi nebuvo įmanoma nutraukti įsipareigojimų neįvykdymo, kuriuo kaltinama, būtinas nuostatas priimant pagal įprastą teisėkūros procedūrą. Tokiomis aplinkybėmis nustatydamas

Ispanijos Karalystei tokią vienkartinę sumą, kokios prašo Komisija, Teisingumo Teismas sukurtų „pavojingą precedentą“. Reikėtų vengti, kad po šios bylos Komisija galėtų pasinaudoti SESV 260 straipsnio 3 dalyje numatyta procedūra taip, kad būtų galima daryti neproporcingą įtaką valstybių narių konstituciniam veikimui. Todėl įpareigojimas sumokėti vienkartinę sumą yra nepagrįstas, nes nagrinėjamu atveju pakanka skirti periodinę baudą už kiekvieną dieną.

- 48 Tuo atveju, jeigu Teisingumo Teismas vis dėlto nuspręstų, kad vienkartinės sumos skyrimas yra tinkamas, Ispanijos Karalystė tvirtina, kad Komisijos pasiūlyta suma yra neproporcinga. Tarp veiksmų, į kuriuos Teisingumo Teismas turi atsižvelgti nustatydamas vienkartinę sumą, yra tokie veiksniai, kaip konstatuoto pažeidimo sunkumas ir jo laikotarpis. Dėl pažeidimo laikotarpio ši valstybė narė mano, kad, siekiant laikytis ESS 4 straipsnio 2 dalyje nustatytų reikalavimų, nereikėtų atsižvelgti į laikotarpius, per kuriuos vyriausybė tik tvarkė einamuosius reikalus. Nagrinėjamu atveju ji teigia, kad nustatant pažeidimo trukmę nereikia atsižvelgti į laikotarpį nuo 2019 m. kovo 4 d.
- 49 Be to, Teisingumo Teismo skirtinų piniginių baudų dydžio nustatymo kriterijų struktūra kelia svarbų klausimą dėl koeficiento „n“ nustatymo metodo pagal Komisijos 2019 m. komunikate nustatytą tvarką. Šioje byloje šis klausimas nėra nereikšmingas, nes dėl taikant Komisijos pasirinktą metodą gautos minimalios Ispanijos Karalystės mokėtinos vienkartinės sumos ši valstybė narė atsidurtų ketvirtoje valstybių narių, kurių įnašas šiuo pagrindu yra didžiausias, sąrašo vietoje. Jei Teisingumo Teismas nuspręstų atsižvelgti į bendrąjį vidaus produktą (BVP) kaip „vyraujančią veiksnį“ apskaičiuojant koeficientą „n“, Ispanijos Karalystė, atsižvelgiant į vienam gyventojui tenkantį BVP, būtų keturioliktoje vietoje. Taigi, šios valstybės narės teigimu, dėl šio koeficiento apskaičiavimo metodo galbūt tarp valstybių narių gali atsirasti nepateisinamų skirtumų, o Komisija, remdamasi 2019 m. komunikatu, siekė būtent jų išvengti.
- 50 Lenkijos Respublika, be kita ko, teigia, kad jurisprudencija dėl SESV 260 straipsnio 2 dalies negali būti automatiškai taikoma to paties straipsnio 3 daliai, nes šia 3 dalimi siekiama skirti sankciją už pažeidimą, kuris yra ne toks sunkus kaip minėtoje 2 dalyje nurodytas pažeidimas, nevykdant pirmojo Teisingumo Teismo sprendimo, kuriuo konstatuotas įsipareigojimų neįvykdymas. Bet kuriuo atveju Komisijos nustatytas sunkumo koeficientas 10 yra neproporcingas tariamo įsipareigojimų neįvykdymo sunkumui, nes neatsižvelgiama į realią tariamo įsipareigojimų neįvykdymo pasekmių viešiesiems ir privatiems interesams riziką. Be to, Komisija neatsižvelgė į tai, kad pačioje Direktyvoje 2016/680 numatyta, jog iki 2016 m. gegužės 6 d. įdiegtos automatinio duomenų apdorojimo sistemos tam tikromis sąlygomis gali atitikti direktyvos reikalavimus ne vėliau kaip 2023 m. gegužės 6 d. arba per ilgesnį laikotarpį. Todėl Komisijos siūlomas pažeidimo sunkumo koeficientas turėtų būti sumažintas.

– *Teisingumo Teismo vertinimas*

- 51 Pirmiausia reikia priminti, kad, viena vertus, valstybės narės įsipareigojimo pranešti apie direktyvos perkėlimo priemones neįvykdymas dėl visiškai ar iš dalies nepateiktos informacijos arba dėl nepakankamai aiškios ir tikslios informacijos pats savaime gali pateisinti pagal SESV 258 straipsnį pradėtą procesą, kuriuo siekiama, kad būtų konstatuotas šis įsipareigojimo neįvykdymas (2019 m. liepos 8 d. Sprendimo *Komisija / Belgija (SESV 260 straipsnio 3 dalis – Spartieji elektroninių ryšių tinklai)*, C-543/17, EU:C:2019:573, 51 punktą; 2020 m. liepos 16 d. Sprendimo *Komisija / Rumunija (Kova su pinigų plovimu)*, C-549/18, EU:C:2020:563, 64 punktą ir 2020 m. liepos 16 d. Sprendimo *Komisija / Airija (Kova su pinigų plovimu)*, C-550/18, EU:C:2020:564, 74 punktą).
- 52 Kita vertus, SESV 260 straipsnio 3 dalyje įdiegto mechanizmo tikslas – ne vien paskatinti valstybes nares kuo greičiau nutraukti įsipareigojimų neįvykdymą, kuris, nesant tokios priemonės, galėtų tęstis, bet ir supaprastinti ir pagreitinti piniginių sankcijų skyrimo procedūrą, taikomą, kai neįvykdomas įsipareigojimas pranešti apie pagal teisėkūros procedūrą priimtos direktyvos perkėlimo į nacionalinę teisę priemonę; pasakytina, kad prieš įdiegiant tokį mechanizmą piniginė sankcija valstybėms narėms už Teisingumo Teismo ankstesnio sprendimo neįgyvendinimą per nustatytus terminus, taip pat už

įsipareigojimo perkelti direktyvą į nacionalinę teisę neįvykdymą galėjo būti skiriama tik praėjus keleriems metams po tokio sprendimo paskelbimo (2019 m. liepos 8 d. Sprendimo *Komisija / Belgija (SESV 260 straipsnio 3 dalis – Spartieji elektroninių ryšių tinklai)*, C-543/17, EU:C:2019:573, 52 punktas; 2020 m. liepos 16 d. Sprendimo *Komisija / Rumunija (Kova su pinigų plovimu)*, C-549/18, EU:C:2020:563, 64 punktas ir 2020 m. liepos 16 d. Sprendimo *Komisija / Airija (Kova su pinigų plovimu)*, C-550/18, EU:C:2020:564, 74 punktas).

- 53 Reikia konstatuoti, kad siekiant SESV 260 straipsnio 3 dalies tikslo numatytos dviejų rūšių pinigines sankcijos, t. y. vienkartinė suma ir periodinė bauda.
- 54 Šiuo klausimu iš Teisingumo Teismo jurisprudencijos matyti, kad vienos ar kitos iš šių dviejų priemonių taikymas priklauso nuo to, ar kiekviena iš šių priemonių atitinka siekiamą tikslą, atsižvelgiant į bylos aplinkybes. Periodinės baudos skyrimas atrodo ypač tinkamas paskatinti valstybę narę kuo greičiau nutraukti įsipareigojimų nevykdymą, kuri, nesant tokios priemonės, būtų linkstama tęsti, o įpareigojimas sumokėti vienkartinę sumą labiau grindžiamas atitinkamos valstybės narės pareigų nevykdymo pasekmių privatiems ir viešiesiems interesams vertinimu, pavyzdžiui, kai įsipareigojimai buvo nevykdomi ilgą laiką (2020 m. liepos 16 d. Sprendimo *Komisija / Rumunija (Kova su pinigų plovimu)*, C-549/18, EU:C:2020:563, 66 punktas ir 2020 m. liepos 16 d. Sprendimo *Komisija / Airija (Kova su pinigų plovimu)*, C-550/18, EU:C:2020:564, 76 punktas).
- 55 Pirma, dėl galimybės nagrinėjamu atveju skirti periodinę baudą reikia priminti, kad pagal Teisingumo Teismo jurisprudenciją periodinės baudos skyrimas iš esmės pateisinamas tik tiek, kiek tęsiasi pažeidimas, už kurį ta bauda skiriama, kol Teisingumo Teismas išnagrinės faktines aplinkybes (2019 m. liepos 8 d. Sprendimo *Komisija / Belgija (SESV 260 straipsnio 3 dalis – Spartieji elektroninių ryšių tinklai)*, C-543/17, EU:C:2019:573, 60 punktas).
- 56 Teisingumo Teismas nusprendė, kad šią su SESV 260 straipsnio 2 dalimi susijusią jurisprudenciją reikia taikyti pagal analogiją SESV 260 straipsnio 3 daliai, nes periodinės baudos pagal abi šias nuostatas tikslas yra tas pats – paskatinti valstybę narę kuo greičiau nutraukti įsipareigojimų nevykdymą, kuris, nesant tokios priemonės, būtų tęsiamas (2019 m. liepos 8 d. Sprendimo *Komisija / Belgija (SESV 260 straipsnio 3 dalis – Spartieji elektroninių ryšių tinklai)*, C-543/17, EU:C:2019:573, 61 punktas).
- 57 Be to, iš Teisingumo Teismo jurisprudencijos matyti, kad Teisingumo Teismo faktinių aplinkybių vertinimas turi būti laikomas atliktu proceso pabaigos dieną (žr., be kita ko, 2021 m. sausio 13 d. Sprendimo *Komisija / Slovėnija (DPS II)*, C-628/18, EU:C:2021:1, 81 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 58 Darytina išvada, kad siekiant nustatyti, ar šiuo atveju galima skirti periodinę baudą, pirmiausia reikia išnagrinėti, ar įsipareigojimų neįvykdymas, kuriuo kaltinama Ispanijos Karalystė pagal SESV 260 straipsnio 3 dalį, kaip konstatuota šio sprendimo 21 punkte, tęsėsi iki proceso pabaigos 2020 m. gegužės 6 d.
- 59 Šiuo klausimu iš Teisingumo Teismui pateiktų rašytinių pastabų ir dokumentų matyti, kad rašytinės proceso dalies pabaigos dieną Ispanijos Karalystė nebuvo nei priėmusi priemonių, būtinų Direktyvos 2016/680 nuostatų perkėlimui į Ispanijos teisę užtikrinti, nei apie jas pranešusi.
- 60 Šiomis aplinkybėmis reikia konstatuoti, kad Ispanijos Karalystė, iki tos dienos nesiėmusi priemonių, būtinų Direktyvos 2016/680 nuostatoms perkelti į vidaus teisę, ir *a fortiori* nepranešusi Komisijai apie šias perkėlimo priemones, ir toliau nevykdė įsipareigojimų.
- 61 Todėl Teisingumo Teismas mano, kad Komisijos prašymas priteisti iš Ispanijos Karalystės periodinę baudą yra tinkama finansinė priemonė siekiant užtikrinti, kad ši valstybė narė kuo greičiau nutrauktų konstatuotą įsipareigojimų nevykdymą ir įvykdytų įsipareigojimus pagal Direktyvą 2016/680. Kita

vertus, kadangi negalima atmesti galimybės, kad teismo sprendimo šioje byloje paskelbimo dieną minėta direktyva bus visiškai perkelta į nacionalinę teisę, ši periodinė bauda turi būti skirta tik tiek, kiek šio sprendimo paskelbimo dieną įsipareigojimai dar nebus įvykdyti.

- 62 Reikia priminti, kad naudodamasis savo diskreacija šioje srityje Teisingumo Teismas turi nustatyti tokį periodinės baudos dydį, kad, pirma, ji atitiktų aplinkybes ir būtų proporcinga konstatuotam įsipareigojimų neįvykdymui ir atitinkamos valstybės narės mokumui ir, antra, pagal SESV 260 straipsnio 3 dalies antrą pastraipą neviršytų Komisijos nurodytos sumos (2019 m. liepos 8 d. Sprendimo *Komisija / Belgija (SESV 260 straipsnio 3 dalis – Spartieji elektroninių ryšių tinklai)*, C-543/17, EU:C:2019:573, 83 punktas).
- 63 Teisingumo Teismui atliekant vertinimą, pagrindiniai kriterijai, į kuriuos reikia atsižvelgti, siekiant užtikrinti periodinės baudos priverstinį pobūdį, kad Sąjungos teisė būtų taikoma vienodai ir veiksmingai, iš principo yra pažeidimo sunkumas, jo trukmė ir atitinkamos valstybės narės mokumas. Taikydamas šiuos kriterijus Teisingumo Teismas pirmiausia turi atsižvelgti į neįvykdymo pasekmes privatiems ir viešiesiems interesams ir į atitinkamos valstybės narės įsipareigojimų įvykdymo skubą (2019 m. liepos 8 d. Sprendimo *Komisija / Belgija (SESV 260 straipsnio 3 dalis – Spartieji elektroninių ryšių tinklai)*, C-543/17, EU:C:2019:573, 84 punktas).
- 64 Dėl, pirma, pažeidimo sunkumo primintina, jog pareiga patvirtinti nacionalines priemones, kad būtų užtikrintas visiškas direktyvos perkėlimas į nacionalinę teisę, ir pareiga pranešti apie šias priemones Komisijai yra esminiai valstybių narių įsipareigojimai, siekiant užtikrinti visišką Sąjungos teisės veiksmingumą, todėl šių įsipareigojimų neįvykdymas neabejotinai laikytinas sunkiu (2019 m. liepos 8 d. Sprendimo *Komisija / Belgija (SESV 260 straipsnio 3 dalis – Spartieji elektroninių ryšių tinklai)*, C-543/17, EU:C:2019:573, 85 punktas; 2020 m. liepos 16 d. Sprendimo *Komisija / Rumunija (Kova su pinigų plovimu)*, C-549/18, EU:C:2020:563, 73 punktas ir 2020 m. liepos 16 d. Sprendimo *Komisija / Airija (Kova su pinigų plovimu)*, C-550/18, EU:C:2020:564, 82 punktas).
- 65 Nagrinėjamu atveju reikia konstatuoti, kad, kaip matyti iš šio sprendimo 21 punkto, pasibaigus pagrįstoje nuomonėje nustatytam terminui, t. y. 2019 m. kovo 25 d., Ispanijos Karalystė neįvykdė jai tenkančių perkėlimo į nacionalinę teisę įsipareigojimų, todėl Sąjungos teisės veiksmingumas nebuvo užtikrintas visą laiką. Šio įsipareigojimų neįvykdymo sunkumą padidina aplinkybė, kad tą dieną Ispanijos Karalystė dar nebuvo pranešusi apie jokiais Direktyvos 2016/680 perkėlimo priemones.
- 66 Dėl pažeidimo trukmės reikia priminti, kad ji turi būti vertinama atsižvelgiant į momentą, kuriuo Teisingumo Teismas vertina faktines aplinkybes, o ne į momentą, kuriuo Komisija į jį kreipiasi (2019 m. liepos 8 d. Sprendimo *Komisija / Belgija (SESV 260 straipsnio 3 dalis – Spartieji elektroninių ryšių tinklai)*, C-543/17, EU:C:2019:573, 87 punktas).
- 67 Nagrinėjamu atveju, kaip matyti iš šio sprendimo 57 punkto, įsipareigojimų neįvykdymas dar nebuvo pasibaigęs rašytinio proceso Teisingumo Teisme pabaigos dieną. Taigi reikia konstatuoti, kad šis įsipareigojimų neįvykdymas tęsiasi nuo pagrįstoje nuomonėje nustatyto termino pabaigos, t. y. 2019 m. kovo 25 d. Tačiau ilgesnis nei pusantrų metų pažeidimo laikotarpis yra reikšmingas atsižvelgiant į tai, kad pagal Direktyvos 2016/680 63 straipsnį valstybės narės turėjo perkelti šios direktyvos nuostatas į nacionalinę teisę iki 2018 m. gegužės 6 d.
- 68 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, ir į SESV 260 straipsnio 3 dalyje, kurioje numatyta, kad Teisingumo Teismas negali, kiek tai susiję su jo skiriama bauda, viršyti Komisijos nurodytos sumos, Teisingumo Teismui pripažintą diskreciją, tuo atveju, jeigu šio sprendimo 21 punkte konstatuotas įsipareigojimų neįvykdymas išliks iki šio sprendimo paskelbimo dienos, reikia priteisti iš Ispanijos Karalystės sumokėti Komisijai 89 000 EUR dydžio periodinę baudą, mokamą kiekvieną dieną nuo šios dienos iki dienos, kai ši valstybė narė įvykdys konstatuotą įsipareigojimų neįvykdymą.

- 69 Antra, dėl galimybės šioje byloje skirti vienkartinę sumą reikia priminti, kad Teisingumo Teismas, atsižvelgdamas į nagrinėjamos bylos aplinkybes ir, kaip pats mano, reikalingą įtikinimo ar atgrasymo lygį, kiekvienoje byloje turi nustatyti tinkamas pinigines sankcijas, kad, be kita ko, būtų užkirstas kelias kartoti panašius Sąjungos teisės pažeidimus (2019 m. liepos 8 d. Sprendimo *Komisija / Belgija (SESV 260 straipsnio 3 dalis – Spartieji elektroninių ryšių tinklai)*, C-543/17, EU:C:2019:573, 78 punktą; 2020 m. liepos 16 d. Sprendimo *Komisija / Rumunija (Kova su pinigų plovimu)*, C-549/18, EU:C:2020:563, 68 punktą ir 2020 m. liepos 16 d. Sprendimo *Komisija / Airija (Kova su pinigų plovimu)*, C-550/18, EU:C:2020:564, 78 punktą).
- 70 Šioje byloje reikia konstatuoti, kad, nepaisant to, jog per visą ikiteisminę procedūrą Ispanijos Karalystė bendradarbiavo su Komisijos tarnybomis ir teikė joms informaciją apie priežastis, kurios jai trukdė perkelti Direktyvą 2016/680 į nacionalinę teisę, teisinių ir faktinių aplinkybių visuma, susijusi su konstatuotu įsipareigojimų neįvykdymu, t. y. visiškas nepranešimas apie priemones, būtinas šiai direktyvai perkelti, pasibaigus pagrįstoje nuomonėje nustatytam terminui ir net šio ieškinio pareiškimo dieną, yra požymis, jog veiksmingai analogiškų Sąjungos teisės pažeidimų pasikartojimo prevencijai ateityje užtikrinti gali prireikti imtis atgrasomosios priemonės, kaip antai įpareigojimo sumokėti vienkartinę sumą (2020 m. liepos 16 d. Sprendimo *Komisija / Rumunija (Kova su pinigų plovimu)*, C-549/18, EU:C:2020:563, 69 punktą ir 2020 m. liepos 16 d. Sprendimo *Komisija / Airija (Kova su pinigų plovimu)*, C-550/18, EU:C:2020:564, 79 punktą).
- 71 Šio vertinimo nepaneigia šio sprendimo 36 punkte pateikti argumentai. Iš tiesų, viena vertus, kaip šiuo klausimu jau buvo priminta, Komisija turi įvertinti, ar verta imtis veiksmų prieš valstybę narę, ir pasirinkti momentą, kada pradėti procedūrą dėl įsipareigojimo neįvykdymo. Kita vertus, neteigiama, kad oficialiame pranešime ir pagrįstoje nuomonėje šiuo atveju nustatyti terminai pateikti atsakymą buvo ypač trumpi ar nepagrįsti ir galėjo neatitikti ikiteisminės procedūros tikslų, t. y. suteikti atitinkamai valstybei narei galimybę įvykdyti iš Sąjungos teisės kylančius įsipareigojimus ir tinkamai apsiginti nuo Komisijos pareikštų kaltinimų (2017 m. rugsėjo 19 d. Sprendimo *Komisija / Airija (Registracijos mokestis)*, C-552/15, EU:C:2017:698, 28 punktą ir jame nurodyta jurisprudencija). Be to, kaip matyti iš šio sprendimo 5 ir 6 punktuose nurodytų faktinių aplinkybių, Ispanijos Karalystė bent nuo 2018 m. gegužės 7 d. žinojo, kad neįvykdė įsipareigojimų pagal Direktyvos 2016/680 63 straipsnį.
- 72 Šio vertinimo taip pat nepaneigia argumentas, susijęs su Ispanijos Karalystės institucijų padėtimi nuo 2016 m. balandžio 27 d., t. y. nuo Direktyvos 2016/680 priėmimo dienos, iki 2018 m. gegužės 6 d., t. y. minėtoje direktyvoje nustatyto perkėlimo termino pabaigos, kai nacionalinis parlamentas buvo keliskart paleistas, veikė laikina vyriausybė ir buvo vykdomi nauji rinkimai. Iš tiesų panašioje į nagrinėjamąją situacijoje Teisingumo Teismas yra nusprendęs, kad tokiomis aplinkybėmis negalima remtis siekiant pateisinti iš Sąjungos teisės kylančių pareigų neįvykdymą (šiuo klausimu žr. 2017 m. liepos 13 d. Sprendimo *Komisija / Ispanija*, C-388/16, nepaskelbtas Rink., EU:C:2017:548, 41 punktą).
- 73 Dėl vienkartinės sumos, kurią šiuo atveju reikia skirti, apskaičiavimo reikia priminti, kad naudodamasis savo diskrecija šioje srityje, kuri apibrėžta Komisijos pasiūlymuose, Teisingumo Teismas turi nustatyti vienkartinės sumos, kurią valstybė narė gali būti įpareigota sumokėti pagal SESV 260 straipsnio 3 dalį, dydį taip, kad, pirma, ji atitiktų aplinkybes ir, antra, būtų proporcinga padarytam pažeidimui. Tarp šiuo klausimu svarbių veiksnių yra konstatuoto pažeidimo sunkumas, jo trukmė ir atitinkamos valstybės narės mokumas (2020 m. liepos 16 d. Sprendimo *Komisija / Rumunija (Kova su pinigų plovimu)*, C-549/18, EU:C:2020:563, 72 punktą ir 2020 m. liepos 16 d. Sprendimo *Komisija / Airija (Kova su pinigų plovimu)*, C-550/18, EU:C:2020:564, 81 punktą).
- 74 Dėl, pirma, pažeidimo sunkumo primintina, jog pareiga patvirtinti nacionalines priemones, kad būtų užtikrintas visiškas direktyvos perkėlimas į nacionalinę teisę, ir pareiga pranešti apie šias priemones Komisijai yra esminiai valstybių narių įsipareigojimai, siekiant užtikrinti visišką Sąjungos teisės veiksmingumą, todėl šių įsipareigojimų neįvykdymas neabejotinai laikytinas sunkiu (2019 m. liepos 8 d. Sprendimo *Komisija / Belgija (SESV 260 straipsnio 3 dalis – Spartieji elektroninių ryšių tinklai)*,

C-543/17, EU:C:2019:573, 85 punktas; 2020 m. liepos 16 d. Sprendimo *Komisija / Rumunija (Kova su pinigų plovimu)*, C-549/18, EU:C:2020:563, 73 punktas ir 2020 m. liepos 16 d. Sprendimo *Komisija / Airija (Kova su pinigų plovimu)*, C-550/18, EU:C:2020:564, 82 punktas).

- 75 Be to, Direktyva 2016/680 siekiama prisidėti prie laisvės, saugumo ir teisingumo erdvės Sąjungoje kūrimo, kartu įtvirtinant tvirtą ir nuoseklią asmens duomenų apsaugos sistemą, siekiant užtikrinti, kad būtų paisoma pagrindinės teisės į fizinių asmenų apsaugą tvarkant asmens duomenis, pripažintos Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 8 straipsnio 1 dalyje ir SESV 16 straipsnio 1 dalyje. Nacionalinio lygmens taisyklių, kuriomis užtikrinamas geras laisvės, saugumo ir teisingumo erdvės Sąjungoje veikimas, nebuvimas ar nepakankamumas turi būti laikomi ypač sunkiais, atsižvelgiant į jų pasekmes viešiesiems ir privatiems interesams Sąjungoje.
- 76 Be to, konstatuotą išpareigojimų neįvykdymo sunkumą stiprina tai, kad pasibaigus pagrįstoje nuomonėje nustatytam terminui, t. y. 2019 m. kovo 25 d., taip pat paskutinę rašytinės proceso Teisingumo Teisme dalies dieną Ispanijos Karalystė dar nebuvo nustačiusi jokių Direktyvą 2016/680 perkeliančių priemonių.
- 77 Ispanijos Karalystės argumentai, pateikti siekiant pateisinti vėlavimą perkelti Direktyvą 2016/680, t. y. kad ilgą laikotarpį vyriausybė galėjo užsiimti tik einamaisiais reikalais, negali turėti įtakos nagrinėjamo pažeidimo sunkumui, nes pagal suformuotą jurisprudenciją valstybės narės vidaus tvarkos praktika ar situacijos negali pateisinti iš Sąjungos direktyvų kylančių pareigų ir terminų nesilaikymo, taigi ir pavėluoto ar nevisiško šių direktyvų perkėlimo (2017 m. liepos 13 d. Sprendimo *Komisija / Ispanija*, C-388/16, nepaskelbtas Rink., EU:C:2017:548, 41 punktas).
- 78 Šiuo klausimu reikia pridurti, kad, priešingai, nei teigia Ispanijos Karalystė, konkrečios su institucijomis susijusios aplinkybės, kaip antai tos, kurios apibūdina šį išpareigojimų neįvykdymą, negali būti laikomos lengvinančiomis aplinkybėmis, kaip jos suprantamos Teisingumo Teismo jurisprudencijoje (šiuo klausimu žr. 2013 m. gegužės 30 d. Sprendimo *Komisija / Švedija*, C-270/11, EU:C:2013:339, 54 ir 55 punktus).
- 79 Antra, dėl pažeidimo trukmės reikia priminti, kad ji iš esmės turi būti vertinama atsižvelgiant į datą, kada Teisingumo Teismas vertina faktines aplinkybes, o ne kada gavo Komisijos ieškinį. Šis faktinių aplinkybių vertinimas turi būti laikomas atliktu proceso pabaigos dieną (2020 m. liepos 16 d. Sprendimo *Komisija / Rumunija (Kova su pinigų plovimu)*, C-549/18, EU:C:2020:563, 77 punktas ir 2020 m. liepos 16 d. Sprendimo *Komisija / Airija (Kova su pinigų plovimu)*, C-550/18, EU:C:2020:564, 86 punktas).
- 80 Šioje byloje neginčijama, kad nagrinėjamas išpareigojimų neįvykdymas dar nebuvo užbaigtas rašytinės proceso dalies paskutinę dieną 2020 m. gegužės 6 d.
- 81 Dėl laikotarpio, į kurį reikia atsižvelgti nustatant vienkartinę sumą, skirtiną pagal SESV 260 straipsnio 3 dalį, pradžios Teisingumo Teismas nusprendė, kad, kitaip nei periodinės baudos už kiekvieną dieną atveju, data, į kurią reikia atsižvelgti siekiant įvertinti nagrinėjamo išpareigojimų neįvykdymo trukmę, yra ne pagrįstoje nuomonėje nustatyto termino pabaiga, bet diena, kurią baigiasi atitinkamoje direktyvoje nustatytas perkėlimo terminas (2020 m. liepos 16 d. Sprendimo *Komisija / Rumunija (Kova su pinigų plovimu)*, C-549/18, EU:C:2020:563, 79 punktas ir 2020 m. liepos 16 d. Sprendimo *Komisija / Airija (Kova su pinigų plovimu)*, C-550/18, EU:C:2020:564, 90 punktas).
- 82 Nagrinėjamu atveju neginčijama, kad pasibaigus Direktyvos 2016/680 63 straipsnyje numatytam perkėlimo į nacionalinę teisę terminui, t. y. 2018 m. gegužės 6 d., Ispanijos Karalystė nebuvo priėmusi įstatymų ir kitų teisės aktų, būtinų šios direktyvos perkėlimui užtikrinti, todėl nepranešė Komisijai apie jos perkėlimo į nacionalinę teisę priemones. Darytina išvada, kad nagrinėjamas išpareigojimų neįvykdymas truko dvejus metus.

- 83 Trečia, kiek tai susiję su atitinkamos valstybės narės mokumu, iš Teisingumo Teismo jurisprudencijos matyti, kad reikia atsižvelgti į šios valstybės narės naujausius BVP pokyčius Teisingumo Teisme atliekamo faktinių aplinkybių nagrinėjimo dieną (2020 m. liepos 16 d. Sprendimo *Komisija / Rumunija (Kova su pinigų plovimu)*, C-549/18, EU:C:2020:563, 85 punktas ir 2020 m. liepos 16 d. Sprendimo *Komisija / Airija (Kova su pinigų plovimu)*, C-550/18, EU:C:2020:564, 97 punktas).
- 84 Atsižvelgiant į visas šios bylos aplinkybes ir į Teisingumo Teismui pripažintą diskreciją SESV 260 straipsnio 3 dalyje, kurioje numatyta, kad šis teismas, kiek tai susiję su jo skiriama vienkartinė suma, negali viršyti Komisijos nurodytos sumos, reikia konstatuoti, kad siekiant veiksmingai užkirsti kelią ateityje kartotis pažeidimams, kurie būtų analogiški Direktyvos 2016/680 63 straipsnio pažeidimui ir darytų poveikį visiškam Sąjungos teisės veiksmingumui, pagrįsta nurodyti sumokėti 15 000 000 EUR vienkartinę sumą.
- 85 Taigi reikia įpareigoti Ispanijos Karalystę sumokėti Komisijai 15 000 000 EUR vienkartinę sumą.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 86 Pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 138 straipsnio 1 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti išlaidas, jei laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi Komisija reikalavo priteisti iš Ispanijos Karalystės bylinėjimosi išlaidas, o ši pralaimėjo bylą, ji turi padengti ne tik savo, bet ir Komisijos patirtas bylinėjimosi išlaidas.
- 87 Pagal to paties reglamento 140 straipsnio 1 dalį, kurioje nustatyta, kad į bylą įstojusios valstybės narės padengia savo bylinėjimosi išlaidas, Lenkijos Respublika padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (aštuntoji kolegija) nusprendžia:

1. Iki pagrįstoje nuomonėje nustatyto termino pabaigos nepriėmusi įstatymų ir kitų teisės aktų, būtinų 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvai (ES) 2016/680 dėl fizinių asmenų apsaugos kompetentingoms institucijoms tvarkant asmens duomenis nusikalstamų veikų prevencijos, tyrimo, atskleidimo ar baudžiamojo persekiojimo už jas arba bausmių vykdymo tikslais ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo, ir kuria panaikinamas Tarybos pamatinis sprendimas 2008/977/TVR įgyvendinti, taigi nepranešusi apie šias nuostatas Komisijai, Ispanijos Karalystė neįvykdė įsipareigojimų pagal šios direktyvos 63 straipsnį.
2. Tą dieną, kai Teisingumo Teismas pradėjo nagrinėti faktines aplinkybes, vis dar nesiėmusi priemonių, būtinų, kad Direktyva 2016/680 būtų perkelta į vidaus teisę, taigi ir nepranešusi apie šias perkėlimo priemones Europos Komisijai, Ispanijos Karalystė ir toliau nevykdė įsipareigojimų.
3. Tuo atveju, jei 1 punkte konstatuotas įsipareigojimų nevykdymas tęsis šio sprendimo paskelbimo dieną, priteisti iš Ispanijos Karalystės sumokėti Europos Komisijai 89 000 eurų už dieną periodinę baudą, skaičiuojamą nuo tos dienos iki dienos, kai įsipareigojimai bus įvykdyti.
4. Ispanijos Karalystė įpareigojama sumokėti Europos Komisijai 15 000 000 EUR vienkartinę sumą.
5. Ispanijos Karalystė padengia savo ir Europos Komisijos patirtas bylinėjimosi išlaidas.
6. Lenkijos Respublika padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Parašai.